

Využívání digitálních technologií ve výuce se většinou neobešlo bez proškolení učitelů.

Cílená školení k podpoře digitální gramotnosti.

Proškolení pedagogů v oblasti IT a použitelných aplikací pro výuku.

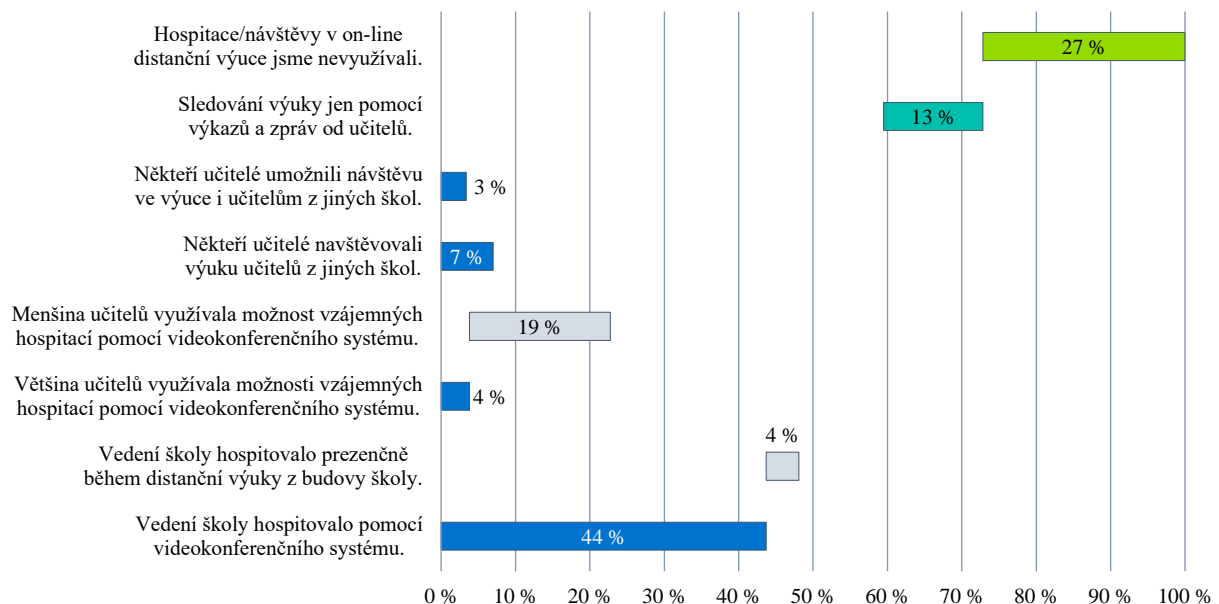
Někteří využili on-line školení k práci s digitálními technologiemi, stříhem apod. a tyto poznatky předávali ostatním pedagogům našeho sboru.

Další rozvoj dovedností v oblasti distanční výuky a využívání digitálních technologií předpokládají téměř všichni ředitelé ZUŠ (96 %). Více než polovina z nich uváděla, že rozvoj dalších dovedností je závislý na individuálních potřebách jednotlivých pedagogů a nelze jej specifikovat, což pravděpodobně může být dokladem absence informace o potřebách učitelů na straně některých ředitelů škol. Zhruba jedna pětina ředitelů uváděla potřeby dalšího vzdělávání v následujících oblastech: technické dovednosti vedení výuky pomocí videokonferenčního systému, znalosti kybernetického zabezpečení on-line výuky a dovednosti účelného využívání digitálních technologií i v prezenční výuce. Méně než desetina ředitelů škol uváděla potřebu dalšího vzdělávání v didaktických dovednostech vedení výuky pomocí videokonferenčního systému. Ve srovnání se základními a středními školami je v ZUŠ patrný vyšší podíl zájmu o oblast kybernetického zabezpečení on-line výuky, což koresponduje s indiciemi, které dokládají, že ne všechna výuka probíhala v zabezpečeném prostředí, a je ve svém důsledku pozitivním zjištěním, že se této oblasti chtějí školy věnovat. Naopak výrazně nižší je zájem o rozvoj didaktických dovedností vedení výuky pomocí videokonferenčního systému, což zřejmě souvisí s celkově nižším akcentem na didaktické dovednosti v základním uměleckém vzdělávání.

On-line synchronní výuka umožňuje mnohem lépe realizovat hospitace a vzájemné návštěvy. Významná skupina ředitelů škol této příležitosti využívala. Určitá část ředitelů na hospitace raději chodila do učeben, odkud učitel vedl on-line výuku (což ale nemohlo plnohodnotně nahradit hospitaci v on-line prostředí, neboť ředitel neviděl a neslyšel výuku tak, jak ji vidí a slyší žák, případně žáci). Tyto hospitace v učebnách navíc často sloužily spíše jako technická podpora při nastavování digitálních technologií. Více než polovina ředitelů škol pak nehospitovala distanční výuku vůbec, přičemž výrazná část z nich nahradila hospitace a poskytování zpětné vazby učitelům pouhým sledováním výkazů a pravidelných zpráv od jednotlivých učitelů. Přínos této administrativní zátěže pro učitele se z mnoha ohledů jeví velmi problematický a do budoucna by se ředitelé škol měli takového postupu vyvarovat.

Positivním zjištěním naopak je, že na více než jedné pětina škol alespoň část učitelů využívala možnosti vzájemných hospitací díky videokonferenčnímu systému. Podíl škol, ve kterých učitelé umožnili sledovat výuku učitelům z jiných škol nebo alespoň navštívili výuku někoho z jiné školy, byl však velmi nízký.

GRAF 14 | Využití hospitací v on-line distanční výuce pro podporu pedagogů

Vhodný způsob vedení pedagogů v obtížné době distanční výuky byl jedním z klíčových faktorů, který jim mohl pomoci zvládnout obtíž spojené s přechodem do digitálního prostředí. Jedním z přínosných způsobů jsou porady zaměřené na reflexi a výměnu zkušeností. Jelikož je výuka v distančním prostředí pomocí digitálních technologií zcela novou zkušeností pro téměř všechny učitele ZUŠ bez rozdílu, je právě vytvoření prostoru pro výměnu zkušeností jedním z neefektivnějších nástrojů zkvalitňování distanční výuky. Více než polovina ředitelů škol organizovala